

РЕШЕНИЕ

№ 2720

гр. София, 06.06.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 13.05.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Славина Владова

Мартин Аврамов

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на
прокурора Тасков, като разгледа дело номер **1814** по описа за **2011** година
докладвано от съдия Камелия Серафимова, и за да се произнесе взе предвид
следното:

1

3

Настоящото касационно производство е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на А. К. К. от гр.С. срещу Решение от 18.01.2011 година, постановено по н.а.х.дело №9239/2010 година по описа на СРС, 9 състав, потвърждаващо Наказателно постановление №41518/18.06.2010 година на Началник О. при С., с което последният на основание чл.182, ал.1, т.3 от ЗДВП и за виновно нарушение на чл.21, ал.2 ЗДВП, наложил на А. К. К. от гр.С. административно наказание "Глоба" в размер на 100 лева.

В касационната жалба се навеждат доводи за неправилност, незаконосъобразност на атакуваното съдебно решение. Твърди се, че решението е постановено при съществено нарушение на съдопроизводствените правила и на материалния закон, като по делото е безспорно установено, че ограничението, въведено с пътен Знак В-26 е 80 км/ч. Искане се отмяна на решението и отмяна на наказателното постановление.

В съдебно заседание, касаторът – А. К. К., редовно и своевременно призован, не се явява. Жалбата му на заявените основания се поддържа от адвокат Л., редовно упълномощена с пълномощно от първата инстанция.

Ответникът по касация – С., редовно и своевременно призвана, не изпраща представител.

Представителят на С.-прокурор Т, изразява становище за основателност на

касационната жалба.

Административен съд-С.-град,след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите,възраженията и изразените становища на страните, прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима,подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване.Разгледана по същество,същата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните:

Фактическата обстановка, възприета от районния съд и подкрепяща се от събраните по делото доказателства, се споделя от настоящата инстанция и същата намира за ненужно да преповтаря.

Районният съд е обсъдил подробно приложените по делото писмени доказателства и събраните в хода на процеса гласни такива и на тази база, правилно е приел,че касаторът К. е извършил посоченото в акта и в наказателното постановление административно нарушение на разпоредбата на чл.21,ал.2 ЗДВП, забраняваща на водач на пътно превозно средство да превишава скоростта, обозначена с пътен знак за ограничение на скоростта В 26, като на 21.05.2010 година около 03.30 часа в гр.С. по Околовръстен път,с посока на движение БУ."Черни връх"към БУ." Симеоновско шосе" управлявал лек автомобил" Пежо 406 с ДК № СА и на пътен възел с БУ." С" се движил със скорост от 83 км/ч при ограничение за населеното място от 60 км/ ч , въведено с пътен знак В26. Неоснователен е доводът на касатора, че СРС не е обсъдил доказателствата по делото, и е постановил решението си при съществено нарушение на съдопроизводствените правила, защото СРС по линия на служебното начало е събрал всички относими и допустими доказателства, а процесуалното бездействие на касатора, по никакъв начин не може да се вмени във вина на СРС, респективно на това да доведе до неправилност на съдебното решение.

Правилен е изводът на СРС,че административно-наказващият орган е събрал доказателства за това какво точно е било фиксирано на радара като скорост, дата и час, още повече, че както в акта, така и в наказателното постановление е отбелязано,че скоростта е засечена с Трафик радар 4Д №322, и фиксираната точно дата и час,са показани и видяни от водача на автомобила, който при предявяване на акта е подписал без възражения.Обстоятелството, че СРС е кредитирал и показанията на актосъставителя и на свидетеля,присъствал при съставянето на акта,които кореспондират със събраните по делото доказателства- писмени, не може да обуслови и по никакъв начин не води до отпадане отговорността на касатора.Последният в хода на първоинстанционното производство не е ангажирал никакви доказателства в подкрепа на твърдението си, че в този участък разрешената скорост е 80 км./ ч, защото и от показанията на актосъставителя, и от всички приложени доказателства, категорично се установява,че скоростта,въведена с ограничителен знак В26 е 60 км./ час. С оглед на изложеното настоящата съдебна инстанция намира,че К. е извършил соченото и в акта,и в наказателното постановление административно нарушение на чл.21,ал.2 ЗДВП,изразяващо се в движение със скорост 83 км/ч при наличие на пътен Знак В26-ограничаващ максимално допустимата скорост 60 км/час. Ако наистина , в този участък максимално допустимата скорост на движение е била 80 км./ч, то най- малкото, касаторът би посочил това като възражение в акта и би ангажирал доказателства в подкрепа на това свое твърдение-хипотеза,която безспорно не е налице. Административно-наказващият орган съвсем обосновано и законосъобразно е ангажирал административно -наказателната му отговорност.При отмерване на наказанието, административно наказващият орган се е съобразил с тежестта на извършеното нарушение,подбудите за неговото извършване,отчел е,че нарушителят е с трайно установени навици да върши нарушения и то от същия вид-да управлява МПС с превишена скорост/обстоятелство ,потвърждаващо се от приложената по делото справка и е наложил санкция в предвидения от закона минимум-100 лева .Така определеното наказание е справедливо и съответно на извършеното нарушение,и ще допринесе за постигане целите на наказанието,визирани в чл.12 от ЗАНН,и преди всичко да се поправи и

превъзпита нарушителят към спазване на установения правен ред. Като е достигнал до тези правни изводи, СРС е постановил едно правилно решение, което следва да бъде оставено в сила. Жалбата като неоснователна не подлежи на уважаване.

Воден от гореизложеното и на основание чл.221, ал.2 АПК, Административен съд С.- град

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ от Решение от 18.01.2011 година, постановено по н.а.х.дело №9239/.2010 година по описа на СРС, 9 състав, потвърждаващо Наказателно постановление №41518/18.06.2010 година на Началник О. при С., с което последният на основание чл.182, ал.1, т.3 от ЗДВП и за виновно нарушение на чл.21, ал.2 ЗДВП, наложил на А. К. К. от гр.С. административно наказание "Глоба" в размер на 100 лева. Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.